

ikke ved, at Personalerne have denne Garanti, ikke i Auditørens Person — for jeg begyndte med at sige, at jeg ved om ham, efter hvad jeg har hørt og læst om ham, at han er en alvorlig Mand, der gør, hvad han kan, for at Personalet ikke skal rammes af Vilkaarlighed —, men i hans Instruks, skal jeg gøre, hvad jeg kan, for, at Auditøren ikke kommer til at forlade Udvalget som fast Embedsmand. Først maa vi vide ved Hjælp af Instruksen, at disse nødvendige Garantipunkter ere fastslaaede for Jernbanepersonalet.

Den højtærede Minister anmodede mig og for øvrigt ærede Medlemmer i det hele om at holde sig til Ministrene og fra Embedsmændene, thi det er Ministrene, der ere de ansvarlige. Denne Side af Sagen er jeg opmærksom paa. Jeg har været paa det rene med i den Tid, jeg har været Folketingsmand — det er jo kun nogle Maaneder —, at det er med stor Selvfornægtelse og betydelig Uegennytte, de højtærede ansvarlige parlamentariske Ministre staa her og forsvare deres Embedsmænd. Undertiden er det vist saa, at de hellere vilde lade deres Stemme lyde med i Koret af dem, der ikke just forsvarede Embedsmændene. Og jeg er paa det rene med, at det ikke blot er af Uegennytte og Selvfornægtelse, dette sker, idet man kan synes, at de drive Uegennytten og Selvfornægtelsen længere, end nødvendigt er, men at det ogsaa sker paa Grund af en parlamentarisk Nødvendighed; Ministrene bære jo Ansaret. Men jeg vil gøre den højtærede Trafikminister opmærksom paa, at hvad jeg sagde i Forgaars, ønsker jeg betragtet som Støtte for Ministeren, jeg ønsker det opfattet som Støtte for ham som udgaaet af Folketinget, altsaa som parlamentarisk Minister, og jeg ønsker, at han navnlig skal betragte det som Støtte for sig i Egenskab af Administrationens Chef. Jeg ønsker, at det Tilhold, han har her i Folketinget, skal bevirke, at det vides og vides ganske vist, at det, han fremkommer med her som Administrationens Chef, holdes der her et vaagent Øje med i Bevidstheden om, at det er ham, der har Ansaret, men at samtidig faar Administrationen at vide, at det er den, der har det faglige Ansvar overfor ham. Og om nu den højtærede Trafikminister just ikke i dette Øjeblik og i sit Svar til mig i Dag har ytret nogen Taknemmelighed i den Anledning — Taknemmelighed forlanger og venter jeg ikke — i Egenskab af Minister for offentlige Arbejder vil der muligvis komme en Dag, hvor Folketingsmanden fra Frederikshavn (Thomas Larsen)

vil være mig taknemmelig for, at jeg som Folketingsmand for Københavns 2den Valgkreds har hævdet dette, at de Oplysninger, som bør foreligge, forinden et Lovforslag om Oprettelsen af et nyt Embede forelægges for Folketinget, kræver Folketinget ogsaa forelagt gennem Ministeren, som har Ansaret for sin Administration.

Mortensen: Den højtærede Minister for offentlige Arbejder raadede mig til Forsigtighed lige overfor det Materiale, som fremkommer fra den omtalte Assistent Christensen ved Randers Godsbanekspedition. Jeg siger den højtærede Minister Tak for Raadet. Det skal ikke mangle paa, at jeg efterkommer det, men ved Siden deraf ved jeg, at den Klage, som den samme Assistent i sin Tid fremsatte angaaende Huller i Statsbanernes Kasse, hvorved Pengemidler, som skulde gaa ind i Statsbanernes Kasse, i Stedet for gik ind i Hadsund-Banens Kasse, viste sig at være rigtig. Jeg ved, at han maatte klage mange Gange, og det meget indtrængende, inden det lykkedes at faa denne Undersøgelse ført til Bunds og faa Forholdet rettet. Dette, synes jeg, kan give mig Grund til at tro, at han har Ret paa adskillige andre Omraader. Jeg fortrøster mig til, at ved den Undersøgelse, der vil komme — Ministeren sagde jo, at der forelaa forskellige Sager angaaende ham i Ministeriet —, skal det vise sig, at Manden ogsaa har Ret i adskilligt af, hvad han denne Gang har paatalt.

Jeg tvivler ikke om, at Auditøren forsikrer Ministeren om sin Uafhængighed med Hensyn til sit Arbejde — maaske føler han sig ogsaa uafhængig —, men naar hans Undersøgelser som Regel ere indskrænkede til kun at angaa, hvad Generaldirektionen finder hensigtsmæssigt og formaalstjenligt — saaledes staar der jo i Bemærkningerne —, kan Generaldirektøren hindre en Undersøgelse, naar den kommer ind paa et Omraade, hvor han finder, at det ikke har Interesse for ham at faa klarret Sagen til Bunds. Dette Forhold maa jeg meget stærkt holde paa bør ændres, maaske ikke i selve Loven, men ved den Instruks, som bliver Frugten deraf. Hvis dette ikke sker, bliver Auditøren efter mit Skøn ikke uafhængig, hvor meget han end selv tror derpaa og forsikrer det, og bliver Auditøren ikke uafhængig, vil den Sikkerhed, som Loven skulde skabe for det underordnede Personale, for Statsbanedriften selv og for Publikum, efter mit Skøn ikke komme til Stede.